

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

122. An, & qualiter Vicarius semel constitutus amoveri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

cum unio dicatur in jure odiosa, ideoque in dubio non presumenda; sed perfecte & concludenter probanda; hinc fundatam esse intentionem Ordinarii super concursu; & actus tales alicujus Collegii, vel dignitatis preteritenti jus aliquod in Ecclesiam talem parochialem potius referendos ad jus patronatus vel protectionem, seu aliam subjectionem, quam ad formalem vel omnimodam dependentiam. Consequenter Ordinarium in dubio partes suas impleturum, si indicat concursum, assignatque edicta, quae ita servare poterunt non tantum ad invitandum volentes concurrere, sed etiam ad excitandum illum, qui pretendit habere curam habitualem, ut deducat sua jura; quae si concludenter probent, abstinere Ordinarius a concursu, & providebit ad nominationem.¹

Quaestio 121. An, & qualiter Vicarii constituti non sint sine previo examine & approbatione Episcopali.

Respondeo: tamen si nominatio Vicarii perpetui spectet, ut dictum, ad Rectorem principalem; is tamen ab eo institui nequit sine previo examine & consensu Episcopi seu Ordinarii. *Trid. sess. 7. c. 7. de reform. Laym. ad c. 3. de off. Vicarii n. 1.* verumque id est etiam in omnibus iis casibus, in quibus concursus institui non oportet. *de Luca. ad Trid. d. 37. n. 35.* sed neque exemptionis privilegia, quibus gaudent Ecclesiae vel monasteria, quibus parochiales unita, suffragantur, quod minus Vicarii, etiam pro exercitio curae ipsiusmet Ecclesiae principalis ipsius monasterii, vel inferioris Praelati, quamvis exempti subiciantur examini. *Card. de Luca loc. cit. Barb. cit. l. 3. c. 6. n. 47.* testans sic decisum a S. Congregatione Concilii; qui etiam *n. 48.* ait, in specie censuisse eandem Congregationem, quod Episcopus possit examinare & approbare Vicarios parochialium unitarum & dependentium a Religione Hierosolymitana. Rationem hanc dat *de Luca*, quod etsi jurisdictio dioecesana, seu Episcopo commissa non contingat materialem Ecclesiam, in qua cura animarum exercetur; minusque jurisditionem, seu superioritatem personalem illius, qui eam exercet in ejus causis indifferentibus; quae cum dicto exercitio connexionem non habent; contingit tamen, ipsius dioecesani clerum & populum, cum quo cura exercenda est: cum enim agatur de praeficiendo ovibus particularem subordinatum pastorem congruum; ac rationabile sit, ut ipsarum ovium primus ac principalis Pastor inquirat, an ille sit, nec ne idoneus minister, cui propria oves pascenda committi valeant. atque ita exemptionis privilegio non obstante eundem visitare ac corrigere potest in iis, quae hoc munus concernunt, aut cum eo connexionem habent; cum eadem sit ratio in proponendo, quae est, an praepositus bene se gerat, nec ne: ita ille citans seipsum *de regul. d. 1.* Atque ex his deducit *n. 40.* tanquam probabilius, quod possit Ordinarius occasione visitationis, vel etiam extra illam ex suspitione ob justum aliquod motivum conceptam (ad cujus formalem justificationem non tenetur) tales Vicarios perpetuos vel temporales absque forma concursus praepositos denuo examinare, ac ubi non bene veratos compererit, suspendere, donec profecerint, deputando Vicarium, vel cooperatorem provisionaliter seu tantisper; non autem in titulum; eo quod etiam qui docti fuerunt, desertis studiis

tractu temporis effici possint indocti & inidonei. Idem in specie de Vicariis illis Ecclesiarum annexarum ordini Hierosolymit. tenet *Barb. loc. cit. n. 49.* etsi addat, censuisse S. Congregationem, debere Episcopum illos, si idonei reperti fuerint, simpliciter, & non ad tempus tantum approbare, nec posse illos subijci novo examini promero Episcopi libitu. Nihilominus dum a praelato non habente jurisdictionem quasi Episcopalem conferretur regulari vel saeculari annexa monasterio parochia saecularium, vel etiam alia, aut Vicaria parochialis perpetua, non egere talem approbatione Episcopali; eo quod jam habeat beneficium parochiale, quo Tridentino satisfactum est, ut audire possit confessiones, docent Medina, Bannez, Gallo apud *Henriq. l. 7. de indulgent. c. 2. n. 2.* ut refert *And. Mendo in Bullam Cruciate diff. 22. c. 2. n. 3.* quamvis ipse dicat contrariam sententiam esse veram stando rationi, eo quod non habens jurisdictionem Episcopalem, vel quasi talem, non possit approbare in ordine ad saeculares, respectu quorum a Concilio reservatur approbatio Episcopis. Addit tamen consulendam esse praxin, consuetudinem, aut privilegia, ut dignoscatur, num talis egeat ulteriori approbatione.

Quaestio 122. An & qualiter Vicarius semel constitutus amoveri possit?

1. **R**espondeo primo: Vicarius perpetuus non potest removeri, etiam si Rector principalis moriatur. *Barb. loc. cit. n. 36. Corr. l. 3. c. 9. nu. 3. Lott. l. 3. q. 17. n. 171. Hojed. de incomp. benef. l. 1. c. 15. n. 12. & DD. communiter ad c. exstirpanda. de praeb.* unde etiam praesentatus a Monachis ad eorum Ecclesias parochiales, & ab Episcopo institutus removeri nequit ab ipsis Monachis, non obstante consuetudine vel statuto quovis in contrarium; sed si aliqua causa rationabilis existat, propter quam Vicarius debet privari, poterit illum Episcopus privare Vicaria, sicut quemlibet beneficiatum suo beneficio juxta *c. unicum. de Capel. Monach. in Gro. Corrad. & Hojed. loc. cit.* habet enim talis Vicarius Vicariam in titulum & jus in beneficio, & titulum utilem ipsius Ecclesiae, remanente solum directo penes Rectorem. *Corr. & Lott. loc. cit.*

2. Respondeo secundo: Contra Vicarius, quem constituit Episcopus loco absentis studiorum gratia ad septennium juxta *c. cum ex eo. de Elect. in 6.* intra septennium est amovibilis. *Lott. loc. cit.* contra *Lapum in cit. c. cum ex eo. n. 2.* putantem hunc adinstar Vicarii perpetui sine causa moveri ab Episcopo non posse.

Quaestio 123. Cum assignanda sit congrua portio in fructibus beneficii Vicario (etiam temporali) quin & ei, qui tantisper constituitur, dum Ecclesia de Rectore provideatur juxta Trid. sess. 24. c. 18. fundatur enim justitia congrua super qualitate muneris, nimirum cura animarum seu exercitii illius, quo cessante cessat etiam ipsa congrua assignatio, etiamsi ad nutum superioris quis ad ministros illud. Lott. l. 2. q. 12. p. 24. tum de jure communi. c. extirpanda. de praeb. tum ex decreto Trid. sess. 6. c. 2. & sex aliis in locis, quae ordine recitat Barb. cit. l. 3.